

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 13C/291/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114230472
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Szpyrcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7114230472.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Blaženou Szpyrcovou v právnom spore žalobcu: K. právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Göblom, so sídlom Jantárova 30, Košice proti žalovaným: 1. J. 2. H. obaja žalovaní právne zastúpení advokátom JUDr. Miroslavom Sklenárom, so sídlom Košice, Kováčska 40 v konaní o vydanie veci takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. P r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému v 1. rade vydať mu osobné motorové vozidlo zn. H., EČV: F. rok výroby 1999, farby červenej metalízy, VIN: E. a uhradiť mu trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom vyššie citovaného motorového vozidla v zmysle Osvedčenia o evidencii č. J. a k preukázaniu svojho vlastníckeho práva predložil aj tzv. Veľký technický preukaz J. Protokol o emisnej kontrole, Žiadosť o výrobu tabuľky s evidenčným číslom F., Protokol o technickej kontrole a Protokol o emisnej kontrole tohto vozidla.

3. Žalobca v žalobe poukázal na to, že žalovaný v 1. rade neoprávnene užíva resp. zadržiava jeho motorové vozidlo a odmieta mu ho vydať ako skutočnému vlastníkovi. Napriek opakovaným výzvam, písomným žiadosťiam, prosbám, osobným návštevám opakovane žalovaný v 1. rade odmieta vydať motorové vozidlo žalobcovi a ďalej ho užíva bez právneho titulu resp. ho zadržiava.

4. Žalobca poukázal na to, že využil všetky dostupné možnosti, podal podnet pre začatie trestného stíhania vo veci neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla. Trestné stíhanie bolo nakoniec odmietnuté ale nie z dôvodu, že skutok sa nestal, ale preto, že skutok nie je trestným činom a žalobcovi bolo odporúčané domáhať sa svojho nároku civilnou žalobou.

5. Žalobca ďalej uviedol v žalobe, že z konania žalovaného v 1. rade a aj z jeho odpovedí vyplýva, že vie, že vlastníkom je žalobca, no napriek tomu pokračuje v užívaní motorového vozidla, čiže svojim konaním dáva jasne najavo, že ho chce aj ďalej užívať napriek opakovaným výzvam skutočného vlastníka.

6. Napriek všetkým výzvam žalobcu do dňa podania žaloby žalovaný v 1. rade nevydal žalobcovi jeho predmetné motorové vozidlo.

7. Žalovaný v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 5.1.2015 žalobu v celom rozsahu neuznával a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že žalobca na vozidlo nemá nárok, o vozidlo sa nezaujímal, do

vozidla nič neinvestoval a nemal s ním spojené žiadne výdaje. Uviedol, že žalobca predmetné vozidlo do jeho garáže nedal, s týmto vozidlom nikdy nechodil a o vozidlo sa zaujímal nie žalobca, ale J.

8. Tunajší súd rozsudkom č.k. 13C/291/2014-106 zo dňa 8.2.2017 vyhovel žalobe v plnom rozsahu a uložil žalovanému v 1. rade vydať predmetné motorové vozidlo žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

9. Voči vyššie uvedenému rozsudku podal žalovaný v 1. rade odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach.

10. Krajský súd v Košiciach svojim uznesením č.k. 3Co/267/2017-168 zo dňa 14.9.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2018.

11. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že odvolanie žalovaného v 1. rade je dôvodné, keďže súd prvej inštancie dôsledne nepreskúmaval aktívnu a pasívnu legitimáciu strán sporu, čo je povinný zo zákona, ex offo. Odvolací súd uviedol, že z výsledkov doterajšieho vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva vlastnícke právo žalobcu k predmetnému vozidlu, nakoľko žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 9.12.2015 aj keď uviedol „ja som vedel od Z. že auto prepísal na navrhovateľa, následne ale uviedol, že podľa neho nikdy toto motorové vozidlo od Z. nekúpil“. Krajský súd v Košiciach uviedol, že žalobcom predložené dokumenty nie sú titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu, keďže od veľkého technického preukazu, osvedčenia o evidencii vozidla, protokolov o emisnej a technickej kontroly nemožno vyvodzovať titul nadobudnutia vlastníckeho práva, keďže tieto doklady majú len evidenčný charakter. Preto uložil súdu prvej inštancie dôsledne sa vysporiadať s odvolacími námietkami žalovaného v 1. rade, ktoré sa viažu k aktívnej, ako aj pasívnej legitimácii v spore, berúc zreteľ aj na osvedčenie titulu žalobcu k nadobudnutiu vlastníckeho práva a uplatnený nárok na vydanie hnutelnej veci od žalovaného preskúmať v zmysle ustanovení CSP a vec právne posúdiť tak, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP.

12. Po vrátení veci Krajským súdom v Košiciach súdu prvej inštancie žalobca navrhol dňa 30.1.2019, aby súd pripustil prístupenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaných a to H.

13. Tunajší súd uznesením č.k. 13C/291/2014-187 zo dňa 7.2.2019 pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpil H. ktorý bude vystupovať v spore ako žalovaný v 2. rade. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2019.

14. Súd vykonal dokazovanie, doplnil ho v zmysle záverov odvolacieho súdu a zistil tento skutkový stav:

15. Žalobca na preukázanie svojho žalobného nároku predložil súdu osvedčenie o evidencii - časť II (technický preukaz), protokol o emisnej kontrole motorového vozidla, protokol o technickej kontrole vozidla, žiadosť o výrobu tabuľky s evidenčným číslom, osvedčenie o evidencii vozidla - časť I, oznámenie o podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávneného používania cudzej veci a poškodzovania cudzej veci a uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I č. 1Pn 1028/14/8802-4 zo dňa 11.11.2014, uznesenie Okresného riaditeľstva odboru kriminálnej polície Košice ČVS: ORP-1880/3-VYS-KE-2014 zo dňa 17.9.2014, výzvu na vydanie veci zo dňa 27.3.2014, opakovanú výzvu na vydanie veci zo dňa 10.4.2014.

16. Z osvedčenia o evidencii - časť II (technický preukaz) bolo súdu preukázané, že žalobca je vedený ako vlastníak vyššie citovaného motorového vozidla od 30.7.2012.

17. Z protokolu o emisnej kontrole motorového vozidla a z protokolu o technickej kontrole vozidla súd zistil, že predmetné vozidlo bolo na technickej a emisnej kontrole dňa 2.10.2014.

18. Zo žiadosti o výrobu tabuľky s evidenčným číslom súd zistil, že držiteľ vozidla (žalobca) požiadal o dodanie tabuľky s evidenčným číslom F. dňa 25.7.2012.

19. Z osvedčenia o evidencii - časť I súd opakovane zistil, že vlastníkom predmetného motorového vozidla je žalobca.

20. Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach dňa 26.5.2014 oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu, ktorým oznamoval, že doposiaľ neznámy páchatel' neoprávnené používa cudzie motorové vozidlo, poškodzuje cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku škodu. Poukázal, že je vlastníkom motorového vozidla značky Mitsubishi, predložil doklady o svojom vlastníctve a uviedol, že má dôvodný predpoklad, že konaním žalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, keďže menovaný dlhodobo až do dňa podania tohto oznámenia používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu odmieta vydať ako skutočnému vlastníkovi.

21. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Košice ČVS: ORP-1880/3-VYS-KE-2014 zo dňa 17.9.2014 súd zistil, že vec podozrenia z trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) trestného zákona ku spáchaniu, ktorého malo dôjsť konaním J. a to tým, že menovaný v presne nezistenej dobe a čase niekedy v mesiaci júl 2012 sa zmocnil osobného motorového vozidla značky Mitsubishi 3000 GT, EČV: F. majiteľa K. v úmysle prechodne ho používať, pričom uvedené vozidlo do dnešného dňa uschováva v garáži rodinného domu so súpisným číslom XXXX v katastrálnom území R. na ulici C. bez úmyslu ho majiteľovi vydať, čím takto svojim konaním spôsobil K. škodu vo výške najmenej 5 000 Eur odmietol vyšetrovateľ, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. V odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že ide o spor - majetok, teda o záväzkový vzťah, preto je na mieste zdôrazniť jednu zo zásad platnú pre trestné právo ultima ratio, v zmysle ktorej je zvýraznená podporná funkcia trestného práva vo vzťahu k iným právnym odvetviam a z ktorej vyplýva, že ustanovenia trestného práva je možné v záväzkových vzťahoch použiť až potom, ako boli vyčerpané všetky možnosti, ktoré sú na ochranu záväzkových vzťahov ponúkané ostatnými právnymi odvetviami, ktoré doposiaľ v tomto prípade boli využité len čiastočne a v danej veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté v inom než trestnom konaní. Nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, pričom konaním J. nebola naplnená skutková podstata žiadneho iného trestného činu rozhodol vyšetrovateľ Policajného zboru o odmietnutí tejto veci. Zároveň uviedol, že týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva poškodenej strany na uplatnenie si svojho nároku v rámci občianskoprávneho konania.

22. Voči predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote sťažnosť, o ktorej rozhodla Okresná prokuratúra Košice I dňa 11.11.2014 svojim uznesením č. 1Pn 1028/14/8802-4, ktorým sťažnosť poškodeného voči vyššie citovanému uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zamietla ako nedôvodnú. Ďalej v tomto uznesení okresný prokurátor uviedol, že je potrebné v danej veci postupovať v civilnom konaní, kde riešenie tejto záležitosti aj patrí.

23. Žalobca písomne opakovane vyzval žalovaného na vydanie motorového vozidla a to písomnými výzvami zo dňa 27.3.2014 a 10.4.2014.

24. Žalobca svojim písomným podaním zo dňa 10.2.2020 rozšíril žalobný petít tak, že žiadal, aby žalovaní v 1. a 2. rade boli zaviazaní spoločne a nerozdielne vydať žalobcovi predmetné motorové vozidlo a žiadal priznať náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a 2. rade vo výške 100 %.

25. Žalobca vo svojej účastníckej výpovedi uviedol, že predmetné motorové vozidlo zn. Mitsubishi nadobudol od Z. v roku 2006. Neuzavreli kúpnopredajnú zmluvu o prevode vlastníctva k tomuto vozidlu, pretože Z. mu dlžil väčšiu sumu peňazí a preto sa dohodli, že mu odovzdá toto vozidlo namiesto peňazí. Spoločne boli vozidlo prepísať na Dopravnom inšpektoráte Policajného zboru v Košiciach do vlastníctva žalobcu. Zároveň sa dohodli, že Z. sa bude o toto motorové vozidlo osobne starať, bude ho mať k dispozícii a odovzdal mu preto aj všetky doklady, ktoré sú potrebné pre jazdu s predmetným motorovým vozidlom. Po smrti Z. bola za ním priateľka nebohého, doniesla mu kľúče i doklady od predmetného motorového vozidla.

26. Žalobca uviedol, že vedel o tom, že predmetné motorové vozidlo parkoval Z. v garáži žalovaného v 1. rade, preto po smrti Z. si chcel toto motorové vozidlo od žalovaného v 1. rade prevziať. Žalovaný v 1. rade mu odmietol toto vozidlo vydať z dôvodu, že auto podľa neho patrí Z. Žalobca potvrdil, že predmetné auto Z. parkoval v garáži žalovaného v 1. rade a to na C. pričom žalovaného v 1. rade poznal, keďže bol príbuzným nebohého Z.

27. Z výpovede žalovaného v 1. rade súd zistil, že predmetné motorové vozidlo žalobca nekúpil od nebohého Z., ktorý bol jeho synovcom. Z. vždy parkoval predmetné vozidlo v jeho garáži na C. Poukázal na to, že sice toto vozidlo bolo napísané na žalobcu, ale on ho nikdy od nebohého Z. nekúpil.

28. Na svoju obranu žalobca uviedol, že predmetné vozidlo bolo vlastne zábezpeka, pretože Z. mu dlžil sumu 500 000 Sk, nemali sice žiadne zmluvy o pôžičke ani zmenky a keďže mu uvedenú sumu dlžil, Z. prepísal auto na neho.

29. Zo správny Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Krajského dopravného inšpektorátu, Oddelenia evidencie vozidiel súd zistil, že žalobca je zapísaný ako vlastník predmetného motorového vozidla na Dopravnom inšpektoráte od 26.4.2006 a jeho držiteľom od 26.4.2006, pričom nebohý Z. bol predchádzajúcim držiteľom a vlastníkom tohto vozidla a to len jeden deň v čase od 26.4.2006 do 26.4.2006.

30. Žalovaný v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.5.2007 (odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie) poukázal na to, že doklady, ktoré predložil súdu žalobca nepreukazujú jeho vlastnícke právo k motorovému vozidlu, pretože tieto doklady majú len evidenčný charakter. Uviedol, že dňa 17.5.2006 žalobca udelil Z. plnú moc na všetky právne úkony v súvislosti „s predajom, odhlásením, prepisom motorového vozidla, zmeny vlastníka atď.“, teda žalobca odovzdal Z. predmetné motorové vozidlo, ktorý bol oprávnený s vozidlom nakladať v rovnakom rozsahu ako vlastník. Z uvedeného mal za to, že žalobca nikdy nebol vlastníkom tohto vozidla a súčasne z právnych úkonov realizovaných medzi žalobcom a Z. t.j. udelenie plnej moci na vykonávanie všetkých právnych úkonov k motorovému vozidlu a jeho faktické odovzdanie Z., ktorý predmetné vozidlo nepretržite užíval od roku 2006, je zrejmé, že žalobca sa dobrovoľne vzdal v prospech Z. všetkých oprávnení, ktoré zákon vlastníkovi priznáva. Žalobca motorové vozidlo nikdy neužíval a nikdy od Z. nežiadal za užívanie motorového vozidla žiadne finančné prostriedky. Z. počas svojho života mu viackrát potvrdil, že je vlastníkom tohto predmetného motorového vozidla.

31. Žalovaný v 1. rade ďalej v tomto vyjadrení poukázal na to, že ako žalovaný nemá v konaní pasívnu legitimitáciu. Motorové vozidlo, ktorého vydania sa žalobca domáha je a aj v čase podania žaloby bolo umiestnené v nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve syna žalovaného v 1. rade a to H.. O tejto skutočnosti predložil súdu list vlastníctva č. XX pre okres F. obec F., katastrálne územie R., z ktorého súd zistil, že rodinný dom na C. súpisné č. XXXX postavený na parcele č. XXXX je výlučným vlastníkom H. (žalovaného v 2. rade) na základe Rozhodnutia o povolení vkladu darovacej zmluvy, Notárska zápisnica N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, Y. zo dňa 13.10.2011. Z uvedeného dôvodu mal žalovaný 1. rade za to, že nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom.

32. Žalovaný v 1. rade ďalej v tomto písomnom vyjadrení poukázal na to, že predmetné motorové vozidlo od konca roku 2013 neopustilo garáž, ktorá je vo vlastníctve jeho syna H. z dôvodu jeho nepojazdnosti. Preto sa toto vozidlo nikdy nemohlo zúčastniť emisnej a technickej kontroly dňa 2.10.2014, a preto mu nie je zrejmé ako žalobca s takýmito dokumentmi môže disponovať. Žalobca podľa žalovaného v 1. rade preto účelovo predložil súdu dokumenty, ktorých pravosť je pochybná.

33. Žalovaný v 1. rade ďalej predložil súdu plnomocenstvo, ktoré udelil žalobca Z. dňa 17.5.2006, pričom podpis žalobcu je overený na Obvodnom úrade v Košiciach, Odborom všeobecnej vnútornej správy dňa 17.5.2006. Z tohto plnomocenstva súd zistil, že žalobca splnomocnil Z. bytom H. aby ho plnoprávne a v celom rozsahu zastupoval pri všetkých právnych úkonoch súvisiacich s predajom motorového vozidla a jeho menom uskutočňoval všetky predpísané úkony s tým spojené pri prevzatí finančných prostriedkov a taktiež na príslušnom oddelení Dopravného inšpektorátu PZ SR a príslušnom Okresnom úrade a to: odhlásenie resp. prepis motorového vozidla, zmena vlastníka, prihlásenie motorového vozidla z iného okresu, vyradenie z evidencie, vydanie nového OEV z dôvodu straty a po STK, výmena poškodených ŠPZ a pridelenie nových ŠPZ, zmena farby, zmena výrobných čísel motora a karosérie, úradné pridelenie nových čísel motora a karosérie, obstaranie nového technického preukazu z dôvodu administratívneho, straty a poškodenia, prestavba vozidla a prevzatie dokladov po skončení tej ktorej požadovanej zmeny u motorového vozidla Mitsubishi 3000GT, EČV: F. číslo karosérie VIN: E., ktorého je vlastníkom.

34. Žalovaný v 2. rade po právoplatnosti uznesenia o pripustení do konania žiadal žalobu voči nemu zamietnuť, pretože podľa neho nepreukázal žalobca svoje vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu, pričom doklady, ktoré žalobca predložil do súdneho spisu majú len evidenčný charakter.

35. Na výzvu súdu žalobcovi, aby predložil doklady o absolvovaní technickej kontroly a emisnej kontroly dňa 2.10.2014 ak predmetné motorové vozidlo bolo stále v držbe žalovaného v 1. rade od júla 2012, žalobca nevedel vysvetliť túto skutočnosť a ani do rozhodnutia vo veci samej o tomto nepredložil súdu žiadny relevantný dôkaz, že by s týmto vozidlom bol skutočne na technickej a emisnej kontrole dňa 2.10.2014.

36. Žalobca doplnil na pojednávaní dňa 18.10.2019 svoju výpoveď a to tak, že predmetné motorové vozidlo nadobudol od Z. tak ako sa dohodli. Bola medzi nimi uzavretá zmluva o pôžičke a keďže si Z. kúpil iné motorové vozidlo, tak mu oznámil, že predmetné motorové vozidlo chce on do svojho vlastníctva. Prevod vlastníctva k predmetnému vozidlu na Dopravnom inšpektoráte v Košiciach vykonal Z. Žalobca sa nevedel vyjadriť ani ku skutočnosti, prečo Z. previedol predmetné motorové vozidlo do svojho vlastníctva, a zároveň v ten istý deň ho previedol do vlastníctva žalobcu. Žalobca uviedol súdu, že uzavrel zmluvu o pôžičke s Z. na sumu 1 500 000 Sk, ktorú sumu mu mal Z. vrátiť. Potvrdil, že Z. chcel predmetné motorové vozidlo predať, ale on ho odhovárал, aby toto auto nepredával a vylepšoval ho.

37. Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.10.2019 popierali všetky skutkové a iné tvrdenia žalobcu, že sa mal stať vlastníkom dotknutého motorového vozidla, ktoré je predmetom tohto konania. Predložili súdu zápisnicu o výsluchu svedka K. (žalobcu) zo dňa 17.6.2014, ktorý vypovedal pred Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, Odborom Kriminálnej polície dňa 17.6.2014. Žalovaní poukázali na to, že na základe predložených dokladov a výpovede žalobcu v trestnom konaní je zrejmé, že Z. aj po roku 2006 mal predmetné motorové vozidlo v nepretržitej držbe viac ako 7 rokov, že žalobca udelil Z. dňa 17.5.2006 plnú moc na základe ktorej oprávnil Z. na disponovanie s motorovým vozidlom, že Z. počas celej doby po prepise na Dopravnom inšpektoráte užíval a investoval do motorového vozidla čo potvrdil sám žalobca, že žalobca mal dňa 17.6.2014 vedomosť o tom, že vozidlo malo patriť Z. a ako svedok vyhlásil, že vozidlo malo patriť Z., a že Z. mal vrátiť žalobcovi údaje poskytnutú pôžičku z predaja dotknutého motorového vozidla.

38. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v čase podania žaloby nebol vlastníkom motorového vozidla a nedisponuje hmotným právom, ktorého by ho oprávňovalo na podanie žaloby.

39. Zo zápisnice o výsluchu svedka pred Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície Košice, ČVS: KRP-100/1-VYS-KE-2014 súd zistil, že dňa 17.6.2014 o 11:00 hod. bol vypočutý pred týmto vyšetrovacím orgánom žalobca v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona ako svedok. Z tretej strany zápisnice o výsluchu žalobcu súd zistil, že žalobca uviedol, že má vedomosti o tom, že Z. parkoval svoje červené auto Mitsubishi v garáži rodinného domu H. a jeho otca na ulici C. Ďalej v tejto zápisnici ako svedok žalobca uviedol, že keď ešte Z. žil, bol s ním často v kontakte, robil mu šoféra. Mal vedomosti aj o tom, že Z. si dal doniesť auto z Ameriky zn. Chevrolet Corveta, čiernej farby v hodnote asi 100 000 Eur a toto dal napísať na meno svojho bratranca H.. Takisto vedel o tom, že Z. keď ešte žil kúpil byt na Z., v ktorom aj býval so svojou priateľkou K. priezvisko nevedel uviesť, a že tento byt takisto napísal na svojho bratranca H.

40. Ďalej v tejto zápisnici je uvedená výpoveď žalobcu: „Tým chcem povedať, že aj uvedené auto, aj uvedený byt boli vo vlastníctve nebohého Z. ale on ich kvôli mne neznámemu dôvodu dal evidovať na meno H.. Z. v roku 2006 čiže ešte dávno predtým, napísal aj na mňa jedno vozidlo, červené Mitsubishi na základe našej dohody. Uviedol, že neskôr bude aj tak moje a preto ja som mu za palivo, keď som ho vozil s tým autom neúčtoval žiadne peniaze.“

41. Žalobca doručil súdu dňa 12.2.2020 písomné podanie vo veci samej kde navrhol vypočuť ďalších svedkov v tomto konaní. Súd neprihliadal na toto podanie v zmysle sudcovskej koncentrácie uvedenej v ust. § 153 ods. 1, 2 CSP. Podľa týchto ustanovení strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany,

ktoré strana nepredložila včas nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

42. V danom prípade súd uvádza, že spor medzi stranami sporu prebieha od 9.12.2014 a keďže žalobca podal návrh na doplnenie dokazovania až dňa 12.2.2020, hoci tieto návrhy mohol použiť oveľa skôr, súd tieto návrhy zamietol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení CSP.

43. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

44. Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

45. Podľa ust. § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytujú sa im rovnaká právna ochrana.

46. Podľa ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

47. Ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka je hmotnoprávnym ustanovením, ktoré určuje vlastníkovi spôsob ochrany jeho vlastníctva. Spôsob súdnej ochrany vlastníckeho práva je charakterizovaný a realizovaný predovšetkým žalobou na vydanie veci. Žaloba na vydanie veci podľa ust. § 126 ods. 1 OZ upravuje (určuje) subjekt, ktorý má byť v konaní označený ako subjekt, ktorý má povinnosť vec vydať (pasívne legitimovaná osoba). Je ním ten, kto vec neprávom zadržuje. Predpokladmi pre úspešnosť žaloby na vydanie veci je, aby bolo preukázané, že:

1. vec je v držbe inej osoby, odlišnej od vlastníka a tento ju nie je ochotný vydať,
2. držba veci inou osobou je neoprávnená,
3. žalobu podal vlastník.

48. Jedným z predpokladov úspešnosti žaloby v civilnom sporovom konaní je to, aby strany sporu mali vecnú legitímáciu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na druhej procesnej strane je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie ide vtedy ak žalobca tvrdí, že je účastníkom subjektom práva, ktoré je predmetom konania ale vykonaným dokazovaním sa zistí, že takýmto nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva nie je.

49. Žalobca na preukázanie svojho vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu zn. Mitsubishi 3000 GT, EČV: F. predložil súdu tzv. veľký technický preukaz J., tzv. malý technický preukaz - Osvedčenie o evidencii I časť zo dňa 30.7.2012, protokoly o emisnej kontrole a protokoly o technickej kontrole. Z uvedených dokladov podľa žalobcu malo vyplývať jeho vlastnícke právo k predmetnému vozidlu. Žalobca podal trestné oznámenie dňa 26.5.2014 s odôvodnením, že žalovaný v 1. rade mu neoprávnene zadržáva predmetné motorové vozidlo. Žalobca predložil protokoly o technickej a emisnej kontrole predmetného vozidla zo dňa 2.10.2014. Pravosť týchto dokladov nevedel súdu preukázať ani vysvetliť skutočnosť ako mohol absolvovať technickú a emisnú kontrolu v týchto dňoch, ak predmetné motorové vozidlo mal podľa neho zadržávať od júla 2013 žalobca. Uvedené skutočnosti súd zistil aj z vyššie uvedeného Uznesenia Okresnej prokuratúry Košice I z 11.11.2014. Žalobca rovnako nevedel vysvetliť dôvod prečo Z. bol vlastníkom a držiteľom predmetného motorového vozidla od 26.4.2006 a toho istého dňa prepísal vlastníctvo na žalobcu.

50. V konaní bolo preukázané tvrdenie žalovaného v 1. rade, že predmetné motorové vozidlo nikdy žalobca neužíval, že udelil Z. dňa 17.5.2006 všeobecné plnomocenstvo na jeho užívanie. To, že v skutočnosti nebola uzavretá žiadna zmluva o prevode vlastníctva k predmetnému vozidlu medzi žalobcom a Z. svedčí aj to, že žalobca v trestnom konaní vypovedal, že na neho Z. prepísal predmetné osobné motorové vozidlo na základe vzájomnej dohody. Z. mu mal uviesť, že neskôr bude aj tak toto vozidlo jeho, preto mu neúčtoval za palivo žiadne peniaze. Rovnako vyplýva z výpovede žalobcu aj to, že predmetné vozidlo dal k dispozícii Z. hoci bolo prepísané na Dopravnom inšpektoráte v Košiciach do jeho vlastníctva a rovnako aj súhlasil, aby toto vozidlo parkovalo v garáži patriacej žalovanému v 2. rade.

51. Z prvej výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 9.12.2005 vyplynulo, že Z. mal u neho dlh a predmetné osobné motorové vozidlo bolo vlastne zábezpekou tohto dlhu. Neuzavreli žiadne zmluvy o pôžičke, ani zmenky.

52. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že doklady predložené žalobcom nie sú titulom pre nadobudnutie jeho vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu. Doklady, ktoré žalobca predložil súdu majú len evidenčný charakter. Z vyššie zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca sa nikdy nestal vlastníkom predmetného motorového vozidla, preto nie je daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore.

53. Ďalej súd zistil z listu vlastníctva č. XX pre kat. územie R. obec F., okres F. že vlastníkom rodinného domu, v ktorom sa nachádza garáž, v ktorej parkuje predmetné motorové vozidlo je žalovaný v 2. rade a to od 13.10.2011. Tým nie je daná pasívna legitímácia žalovaného v 1. rade.

54. Súd právne uzavrel, že žalobca nepreukázal titul nadobudnutia predmetného motorového vozidla do svojho vlastníctva, ktoré žiada vydať od žalovaných v 1. a 2. rade. V dôsledku toho mal súd za to, že žalobca nie je vlastníkom predmetného motorového vozidla, nemôže žiadať jeho vydanie a preto nie je aktívne legitimovaný v tomto spore. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol ako bezdôvodnú.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. V danom prípade boli žalovaní v 1. a 2. rade plne úspešní preto majú právo na náhradu trov konania proti žalobcovi.

57. Podľa ust. § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 CSP].

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli

uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.